

INGEZONDEN

De redactie behoudt zich voor, ter bevordering van spoedige plaatsing der stukken, zoo noodig eenige bekorting aan te brengen

SCHAARSCHE GENEESMIDDELEN

Aan de indicaties met betrekking tot het gebruik van sulfas atropini (zie Tweede lijst van geneesmiddelen, waarvoor bepaalde indicaties zijn vastgesteld, d.d. 1 Februari 1943) wordt toegevoegd: postencephalitisches Parkinsonisme.

Voorts vestig ik er hierbij nog de aandacht op, dat in het algemeen voor de geneesmiddelen met een bijzondere indicatie (B.I.) geen iteraties meer zijn toegestaan.

's-Gravenhage, 9 Maart 1943

C. BANNING,
*Geneeskundig Hoofdinspecteur van
de Volksgezondheid.*

INENTING TEGEN POKKEN

Op de consultatiebureaux voor zuigelingen worden geen inenting tegen pokken verzocht, vanzelfsprekend zien wij er wel ingeente kinderen. Ik heb daarvan den indruk, dat in de laatste jaren de entpokken grooter en dieper zijn dan vroeger het geval is. Zij zijn vaker geconflueerd, terwijl de omgeving uitgebreider en harder geïnfilteerd is. Het kan zijn, dat deze sterkere reactie aan het oog van den vaccinateur ontgaat, omdat het hoogtepunt vaak pas na de contrôle wordt bereikt. Het ligt voor de hand aan te nemen, dat de pokstof welke gebruikt wordt, sterker is dan voorheen. Ook bestaat de mogelijkheid, dat de gevoeligheid is toegenomen. Hoe het ook zij, het is wenschelijk, dat de vaccinatie zoo zorgvuldig mogelijk geschiedt en daarom wil ik in deze mededeeling enkele punten naar voren brengen, waarop blijkens de ervaring in het algemeen te weinig wordt gelet.

De entschapjes behoeven niet langer te zijn dan $\frac{1}{2}$ cm en moeten oppervlakkig zijn, er mag geen bloed uit treden. De onderlinge afstand bedrage tenminste 2 cm.

Kinderen, die nog niet zindelijk zijn, worden niet op de bovenbenen geënt. Het contact met urine en faeces kan kwaadaardige ulcera doen ontstaan.

Kinderen met huiduitslag mogen niet worden ingeënt, voordat het uitslag eenige maanden geheel genezen is. Kinderen met duidelijke exsudatieve diathese ente men niet, ook niet later, omdat door de vaccinatie de huidverschijnselen weer kunnen uitbreken. Evenzoo late men bij strophulus en urticaria de inenting voorloopig achterwege. Het krabben wegens den jeuk kan een ongewenschte verspreiding van de pokstof tot gevolg hebben.

Men houde zich streng aan de tegenaanwijzingen en doe steeds navraag naar het voorkomen er van. De moeders moeten worden onderricht, hoe de opkomende pokpuisten verzorgd moeten worden.

Door het opvolgen van deze eenvoudige aanwijzingen kan veel onnoodig leed worden voorkomen en worden de moeders minder vaak door een hevige reactie afkeerig gemaakt van de inenting.

Breda, 2 Maart 1943

P. J. M. HAANAPPEL,
districts-kinderarts

ISOLATIEDUUR VAN LIJDERS AAN DIPHTHERIE

Naar aanleiding van het ingezonden stuk van HUËT in dit *Tijdschrift* van 27 Februari j.l. zou ik het volgende willen opmerken:

Algemeen is bekend, dat een aantal genezen lijdens aan diphtherie zeer geruimen tijd virulente diphtheriebacillen in het neus-keelslijm kunnen herbergen. Het is echter onmogelijk dergelijke personen zoolang in het ziekenhuis te houden tot bij hen drie maal achtereen geen ziektekiemen meer zijn aangetoond. Zou men dit doen, dan zou het ziekenhuis hierdoor het karakter van een verpleeginrichting al spoedig gaan verliezen en zou het gaan lijken op een gezellig kindertehuis. Kostbare ziekenhuisplaatsen zouden worden